

Uchwała Nr
Rady Miasta Piły
z dnia

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Piły

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23) **Rada Miasta Piły, uchwała, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana Leszka Fedrau z dnia 28 grudnia 2015 roku na działalność Prezydenta Miasta Piły.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Piły.

§ 4. Uchwała obowiązuje z dniem podjęcia.

Radca prawny:
Łukasz Czarny

Uzasadnienie

do Uchwały Nr

Rady Miasta Piły

z dnia

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Piły

Pan Leszek Fedrau w 2014 roku skierował dwa apele do Prezydenta Miasta Piły w sprawie wprowadzenia bezwzględnego zakazu sprzedaży petard hukowych i środków pirotechnicznych. Na powyższe apele udzielono pisemnej odpowiedzi. Odnosząc się szczegółowo do tez poruszanych w powyższych apelach informuję, iż zagadnienie poruszane przez Pana Leszka Fedrau w piśmie z dnia 05.12.2014 r. w pkt. III.1. dotyczyło wprowadzenia bezwzględnego zakazu sprzedaży petard hukowych i środków pirotechnicznych. Wprowadzenie takiego zakazu przez tut. Organ jest niemożliwe. Zagadnienia sprzedaży i używania wyrobów pirotechnicznych, w tym także powszechne stosowanie w okresie świątecznym tzw. fajerwerków zostało uregulowane w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1017 ze zm.) oraz w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytkowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1100 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 9 ustawy o materiałach wybuchowych (...) wskazać należy, że używanie określonych wyrobów pirotechnicznych charakteryzujących się bardzo niskim, niskim bądź średnim zagrożeniem życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska (przede wszystkim petardy, zimne ognie, strzelające konfetti) nie jest prawnie zabronione. W ramach funkcji prewencyjnej, ochronnej jak również porządkowej na przełomie grudnia i stycznia każdego roku strażnicy miejscy kontrolują miejsca, w których dokonywana jest sprzedaż wyrobów pirotechnicznych. Prowadzone kontrole mają na celu przeciwdziałanie sprzedaży wyrobów osobom niepełnoletnim.

W punkcie III.2 Pan Fedrau porusza kwestię nakładania mandatów karnych na dorosłych albo rodziców nieletnich, którzy hałasem zakłócają porządek publiczny w myśl art. 51 Kodeksu wykroczeń. Autorzy komentarza do art. 51 k.w. M. Bojarski i W. Radecki stwierdzają, że: „w teorii wyrażono pogląd, iż podczas uroczystości tradycyjnego „topienia marzanny” mogących zakłócić spokój lub porządek publiczny np. hałasem, wobec wystąpienia sytuacji kontratypowej, uczestnikom nie można zarzucić naruszenia wykroczenia z art. 51 § 1 k.w. czy popełnienia innego wykroczenia z zakresu ochrony przyrody (zakłócenie ciszy czy zanieczyszczenia wody). Podobnie należy postąpić w przypadku oblewania wodą z okazji tradycji „śmingusa-dyndusa”. Za dopuszczalne w teorii uznano, w ramach „sobótek”, rozpalanie ognisk w miejscach zakazanych przez art. 82 k.w.. Potwierdza to praktyka policji i straży pożarnej, które w tym dniu nie interweniują za naruszenie przepisów przeciwpożarowych, a świętujący hałaśliwie nie są pociągani do odpowiedzialności za wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.”. Niewątpliwie pewną tradycją jest, że w okresie Sylwestra i Nowego Roku, nie tylko w Polsce, obserwuje się zwyczaj świętowania nadejścia nowego roku poprzez odpalanie fajerwerków i petard hukowych. W przedmiotowym przypadku niewątpliwie mamy do czynienia z sytuacją kontratypową (tzw. zwyczaj). Formy powyższych zachowań są ukształtowane przez wieloletnią tradycję i stąd w takich przypadkach trudno mówić, iż są to zachowania społeczne niebezpieczne. Z tego też powodu prawo o wykroczeniach nie obejmuje ich jako wykroczeń. Dlatego też organy policji w tym czasie w stosunku do uczestników i sprawców przedmiotowych zachowań są zachowawcze. Podkreślenia wymaga również fakt, iż prawo wykroczeń nie przewiduje możliwości nałożenia mandatu karnego na rodziców, których nieletnie dzieci zakłócają spokój poprzez używanie środków pirotechnicznych.

W nawiązaniu do punktu III.3 poinformowano Pana Fedrau, że Straż Miejska w Pile w ramach funkcji społeczno-administracyjnej dotyczącej współdziałania w zakresie porządku publicznego z zainteresowanymi organami państwowymi, samorządowymi czy społecznymi zgodnie z treścią art. 62 e ust. 5 ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zapewnia pomoc Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Inspektorom Pracy w toku wykonywania czynności kontrolnych w zakresie spełniania zasadniczych wymagań przez wyroby pirotechniczne wprowadzone do obrotu.

Kwestia poruszana w pkt III.4 dotycząca wyznaczenia na terenie Piły, miejsc gdzie zezwoli się na zwiększenie hałasu przez wykorzystanie fajerwerków osobom fizycznym nie może być realizowana z uwagi na brak podstawy prawnej do przedmiotowego działania.

Oczywiście w sytuacji naruszenia obowiązujących przepisów odpowiednie organy podejmujące interwencję muszą postępować w granicach prawa oraz w granicach posiadanych kompetencji.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdza się, że apele Pana Leszka Fedrau nie zostały zignorowane, a udzielone odpowiedzi odnoszą się do obowiązującego prawa.

ZASTĘPCA PREZYDENTA

Beata Dudzińska